ותיעשרה איהי ¢בזונית כותית ולוקמה בזונה

ישראלית ותיעשרה איהי ו קמ"ל דזונה

ישראלית לא הוי אתנן כדאביי דאמר אביי

מאזונה כותית אתננה אסור יוכהן הבא עליה

אינו לוקה משום לא יחלל זרעו זונה ישראלית

אתננה מותר וכהן הבא עליה לוקה משום

לא יחלל זרעו זונה כותית אתננה אסור גמְר

תועבה בתועבה מעריות מה עריות דלא

תפסי בהו קדושי אף זונה בהך דלא תפסי

בה קדושי וכהן הבא עליה אינו לוקה משום

לא יחלל זרעו דלא יחלל זרעו אמר רחמנא 3

והאי לאו זרעיה הוא זו: מתני' ייהאחין

ים והשותפין שחייבין בקלבון פטורין יס

ממעשר בהמה 🗭 חייבין במעשר בהמה

פטורין מן הקלבון קנו מתפיסת הבית חייבין

ואם לאו פטורין חלקו ווס חזרו ונשתתפו

חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה:

גב*ו'* ת"ר ⁴יהיה לד ולא של שותפות יכול

אפילו קנו מ בתפיסת הבית ת"ל יהיה והאי

בבכור כתיב אם אינו ענין לבכור ידהא

איתיה בשותפות דכתיב יובכורות בקרכם

וצאנכם תנהו ענין למעשר בהמה א"ר ירמיה

פעמים שחייבין בזה ובזה ופעמים שפטורין

מזה ומזה פעמים שחייבין בקלבון ופטורין

ממעשר בהמה ופעמים שחייבין במעשר

בהמה ופמורין מן הקלבון חייבין בזה ובזה

"שחלקו בכספים ולא חלקו בבהמה פמורין

מזה ומזה שחלקו בבהמה ולא חלקו בכספים

יחייבין בקלבון ופמורין ממעשר בהמה

שחלקו בזה ובזה חייבין במעשר בהמה

ופטורין מן הקלבון שלא חלקו יו בזה ובזה

פשיטא חלקו בבהמה ולא חלקו בכספים

איצטריכא ליה סד"א כיון דחלקו בבהמה גלו

ס דעתייהו דלמיפלג קיימי וליחייבו בקלבון

קמ"ל א"ר ענן לא שנו אלא שחלקו גדיים

כנגד תיישים ותיישים כנגד גדיים יאבל חלקו

גדיים כנגד גדיים ותיישים כנגד תיישים אומר

זה חלקו המגיעו משעה ראשונה 🌣 לכך ורב

נחמן אמר אפילו חלקו גדיים כנגד גדיים

ותיישים כנגד תיישים אין אומרים זה הוא

חלקו המגיעו משעה ראשונה יו לכך ורבי

אלעזר אמר ל"ש אלא שחלקו מ' כנגד י'

וי' כנגד מ' אבל חלקו מ' כנגד מ' וי'

כנגד י' אומר זה חלקו המגיעו משעה

ראשונה זו לכך ורבי יוחנן אמר אפילו

משום לקוח ולא העתידין לבא פטורין משום שותפות: אפילו חלקו כו'. אין ברירה והוי מרישא לקוחות והדר שותפין: ר' אלעזר

ורבי יוחנן בפלוגתא דרב ענן ורב נחמן פליגי: ע'. גדולים כנגד עשרה פחוחים דהיינו שומא וליכא למימר ברירה:

זונה ישראלית אתננה מותר וכהן הבא עליה כו'. וא"ת והא אמר ש' רבא בפ' מרובה (ב"ק ע:) דאתנן אסרה תורה אפי' בא

על אמו יש ובתמורה תניא [רבי] (ר"ל) אומר אין אתנן אלא הבא לו בעבירה אבל אתנן אשתו נדה כו׳ י״ל דלא מיירי ש

כדקיימא ליה באיסור ערוה דדוקא מיירי בדתפסי לא בהדי קדושין כדמפרש טעמא דלכך אתננה מותר והא דכהן הבא עליה לוקה לפ בגיורת ומשוחררת שהיא זונה או שנעשית זונה מאדם אחר שהיתה עליו באיסור כרת לגו כיון שבא עליה עשאה זונה או כמ"ד פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה והא דמשמע דלא משתכח בזונה ישראלית דתיעשרה איהי הוה מלי לאשכוחי באיסור ערוה אלא אתא לאשמועינן דוונה ישראלית אתננה מותר [וא"ת] לרבא דאמר בפ׳ בתרא דתמורה (דף כט:) דאחת זונה כותית וא׳ זונה ישראלית אתננה אסור תיקשי להן ברייתא וי"ל דלא מתנייא בי ר׳ חייא ור' אושעיא אי נמי הוה מלי למימר דשפיר משכחת לה דתיעשרה איהי אלא אשמועינן לקוח במעי אמו כרבי יוחנן ומיהו חידוש זה נמי להן שמעינן בשתיעשרה איהי כשנותו לה במעי אמו ולא מיפטר משום לקוח ושניתן במתנה: מה עריות דלא תפסי בהו קדושין כו'. תימה כיון דילפינן מעריות ה"ל למעוטי זונה כותית דבעינן דומיא דעריות דלא תפסי בה קדושין לדידיה ותפסו לאחריני לאפוקי זונה כותית דלא תפסי בה לא לדידיה ולא לאחריני כדאמר פ׳ החולך (יבמות מה.) למ״ד כותי ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר משום דלא הוי דומיא י) דעריות מהאי טעמא ורבא גופיה דמחייב בזונה כותית בפ׳ בתרא דתמורה (דף כט:) קסבר בפ׳ החולך (יבמות דף מה:) לון הולד כשר וי"ל דגבי זונה כותית כיון דלא תפסי בה קדושי כלל כ״ש דגורם עליה שם זנות אבל לענין ממזרות אין לולד להיות ממזר כיון דאינה ראויה לאדם אתר יותר מוה מן: דהא איתיה בשותפות. כדכתיב ובכורות בהרכם ולאנכם בריש מכילתין פירשתי האי קרא דתיפוק ליה מדאיצטריך למעוטי שותפות כותי:

יוחנן למעמיה כו'.

ואע"ג דהכא פליג ר"א עליה דרבי יוחנן ולעיל בסוף יש בכור (דף כב:) משמע דמודה בההיא דלקוחות הן לחו ומשני מאי אין חוזרין לבטלה הא מזריכין הכא חרי מילי דר' יוחנן א"נ לעיל אינטריך לשנויי דלא תקשי ליו מיניה עליה דרבי יומנן: 0 לברור חד מיניהו להדי בדב בו'. וח"ת מה יועיל הח חין ידוע <sup>מ)</sup> איזהו אותו שכנגד הכלב <sup>מן</sup> וכי

תימא לפי ששוה לכלב הא מאז דאמר אי דשוו כולהו להדדי ה"נ ואז היאך יכול לברר אותו שכנגד הכלב להתיר האחרים וי"ל שכך סברת הש"ס כיון שיש ברירה שיש לדבר להיות תלוי בדעתו חוך

דמסתמא כך מכן דעתו מתחלה דאותו שיברור הוא כנגד הכלבים: קנין הוא שזה קונה מזה והולדות שישנם בשעת חלוקה פטורין ממעשר בהמה משום לקוח ואותן העתידים לבא פטורין משום שותפות: אבל חלקו גדיים כנגד גדיים וחיישים כנגד חיישים. אמרינן <sup>כון</sup> ברירה וזה חלק המגיע לכל אחד ממיחת אביו ועדיין ירושה היא ושם ירושה עליהן וכי חזרו ונשתחפו הדרא לה תפיסת הבית כמרישא ולא שותפות הוא הילכך ייו ולדות שישנן בשעת חלוקה אינן פטורין

> פטר מחד תכני עירו ופוטרו בשני פטר מן הקלפון, דמן במקלים (פ"א מ"ז) השוקל על יד עני או על יד שכנו או על יד בן עירו פטור, ובניו נמי אין מלוח שקליהם עליו והוו ליה כשכנו ובן עירו (חודין בה:). ידידה לך. כל פטר שגר בהמני אשר יהיה לך (שמחת יג ביצה דמ:). בתפיסת הבית. כנון אמין שלא הספיקו לחלוק ירושמן עד שנולדו להם ולדות (שום). לא שנו. דגשביל חלוקה בעלה תפיסת הבית מנייהו, אלא שחלקו גדיים כנגד תיישים כר'. שחלקו על פי שום בדמים, גדים כנגד מישים זקנים או כנגד טלאים, דבטלו מהן שם ירושה ונמנו כה תורח לקוחות, וכי חורו ונשתמפו הוו להו כלקח זה בשלו חה בשלו כנת יושר שלפים טור עבה עלים, צבער וחץ, שם ירושי חנום בי חנות נקוחות יה שור היה חוד של בנקח זה כשר ירושי לכל מ מן השוק ותערכו ואין כאן עוד שם חפיסת הבית אלא שם שותפות, אבל חלקו עלאים כנגד עלים וגדים כנגד גדים, דוהו משפע ירושה לכל אחד חלק בל מין ומין, אומרים זה חלקו המגישו, דש ברירה ועדיין שם יורשים עליהן וכשחו וששתפם חזרה חפיסת הבית למקוחה. ויש פותרים הטעם משום לקחום, דמנן (לעיל נה:) הלוקח פטור ממעשר בהמה, וטעות הוא בידם, דכשהולדות לקוחין הן פטורין מלהחעשר, שחלה לבותרי פטר להו (ביצה לה).

ומיעשריה איהי. כיון דבמעי אמו נתנו לה לא מיפסיל משום שו נתן ש במתנה ויאכל במומו אם יצא האתנן בעשירי ול"ל חזר ולקחו: הא קמ"ל. הך ברייתא דהאי אתנן <sup>12</sup> דלא בר עשורי דוונה כותית היא דמיקרי אתנן אבל אי הוה זונה ישראלית לא מיקרי אתנן ואפילו

למזבח שרי: בעריות כתיב מכל התועבות האלה ובאתנן כתיב כי תועבת ה' וגו': מה עריות לא תפסי בהו קדושי. דחייבי כריתות נינהו והכל מודים שאין קדושין תופסין בחייבי כריתות דאין ממזר אלא מחייבי כריתות יאן במסכת יבמות (דף מט.): לאו זרעו הוא. דהולד הולך אחר הכותית ים בפ"ב דיבמות (דף כג.) בנך הבא מישראלית קרוי בנך ואין די (בן) בנך הבא מן הכותית קרוי בנך אלא בנה: בותבר' האחין שהן שותפין כשהן חייבין בקלבון. כדמפרש לקמן שחלקו בנכסי אביהן ואח"כ נשתתפו ואם שוקלין ים הסלע שלם ס [דהיינו] שני חלאי שקליהם ביחד 0 (יהו כולן) חייבין לתת כל אחד ואחד מעה קטנה לקלבון דהא שני ממונות הן והרי הן כשאר בני אדם שהשוחל שקלו נותן עמו קלבון ידו דהוא קלבון להכרע וי"א לחילוף שאין שני חלאי סלע יולאין בסלע בלא חילוף מועט והואיל ורוב בני אדם נותנין כל אחד מחלית הסלע וקלבונו עמו כי מלטרפי נמי שנים ויהבי סלע שלם יהבי נמי קלבון שח שני והני אחין שחלקו וחזרו ונשתתפו דהכח" הן כשחר שותפין דעלמא וחייבין בקלבון שו שני: פטורים ממעשר בהמה. יוו כל ימי שותפותן לעולם כדקתני בברייתא בגמרא יהיה לך ולא של שותפות: וכשחייבין במעשר בהמה. כגון שלח חלקו ועדיין יח תפיסת בית ירושת אביהן קיימת דלא הוו כשותפות כדחמר בגמרא יכול אפי׳ קנו בתפיסת הבית ת"ל יהיה אלמא כאביהן דמו: פטורין מן הקלבון. ישו שני אם נותנין בין שניהם סלע שלם דבמקום אביהן קיימי נכסי ואילו הוה יהיב אבוהון סלע על ב׳ בניו לא היה נותן קלבון לחילוף שכן דרך לעולם שהמחוייב שני חנאי שקלים נותן שקל שלם ולא הוי כשני אנשים כן המלרפין שני חלאי סלעיהם לסלע שלם: קנו יאו בתפיסת הכית חייבין. במעשר בהמה כדאמרינן בגמ׳. והאי קנו לא לקחו במעות אלא קנו שנפלה להם יכו בהמה מאביהם: חלקו וחזרו ונשחתפו. הוו כשותפין דעלמא ופטורין ממעשר בהמה וחייבין בקלבון: גבו' יהיה לך הוכרים. אשר יהיה לך הוכריםם: ולה של שותפות. דמשמע המיוחד לך אתה נותן ולא של שותפות: יהיה.

בכספים. וחזרו ונשתתפו ולא חלקו בבהמה דגבי קלבון הוו כשאר שותפין וגבי בהמה הוי תפיסת הבית: חלקו בבהמה ולא חלקו בכספים.

דקולא הוא דפטורין מזה ומזה אינטריך ליה לאשמועינן יגן סד"א כיון דחלקו בבהמה ניזיל לחומרא ונימא גלו אדעחייהו דלמיפלג כה בנכסים נמי קיימי וליחייבו בקלבון: לא שנו. דהויא שותפות להיפטר ממעשר בהמה כי חזרו ונשתתפו אלא שחלקו בשומא: גדיים כנגד חיישים וחיישים כנגד גדיים. לפי שווייהן דהתם ליכא למימר זה חלקו המגיע יה ממיתת אביהם דוודאי בשעת מיתה זכה זה בחלי הגדיים ובחלי התיישים וזה בחלי הגדיים יו והתיישים הלכך השתא

חלקו מ' כנגד מ' ועשרה כנגד עשרה אין מכל מקום: ובכורות בקרכם. לשון אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה 🖪 לכך רבים משמע לשנים הוא אומר בקרכם: ואזדא בוה וכוה. בקלבון ובמעשר: שחלקו

 ל) [צוונה], ב) [ממורה כט:],
ג'לה לט: חולין כה: שקלים פ"א מ"ז, ד) ל"ק מ"ז, ב) ל"ק, ו) ל"ק מ"ז, ו) ל"ק מ"ז, ו) נ"ק מ"ז, ו) נ"ק מ"ז, ו) ג"ק הרי, ה) [שמום גן, ע) עיין ל"ק שמוחק מן חיבת רבא עד תיבת ובתמורה וה"ג וא"ת והא אמר כי בתמורה אין אתנן אסור אלא כוי וכל"ל כי אין שייך להקשות מרבא לאביי דבר פלוגתא חסור חנח כו' וכנ"ל כי חין שייך להקשות מרבא לאביי דבר פלוגתא דידיה הוא שם בתמורה, י) נ"א יאשת אב נ״ה, כ) שייך לדף נו., ל) שייך לקמן, מ) איזהו שכנגד הכלב וכ״ת אותו ששוה לכלב לפ״ז הכנב וכיית חומו ששוה נכנב הא דקאמר אי וכו' ג״ק, () היטב חוס' תמורה ל. ד״ה וי ותוס׳ סוטה ית. ד״ה חזרן, שימה מקובצת י. 15 הוא זונה ישראלית אתננה מותר דהא (תפסי) בה קדושיו י. וכהן הבא עלי׳ לוקה משום לא יחלל זרעו דהא זרעיה הוא:

## גן קנו מתפוסת הבית: דן חלקו לא כזה ולא כזה: פו תי׳ לכד לא בוה זלא בוה: 10 חניי לכך לכך נמחק: 11 תיי לכך נמחק: 11 תי לכך נמחק: 10 תיי לכך נמחק ע) משום נותן: י) אתנן בזונה דלאו בר עשורי דכותית היא: יא] כריתות כדאמרי׳ במסכת: ינו הכותית כדאמרי׳ בפ״ב: יג) שוקלין סלע שלם לשני חצאי שקליהם כאחד יהו חייבין: ידן קלבון וההוא קלבון: עון תי שני נמחק: עון תי׳ שני נמחק: יו) בהמה דשותפין פטורין ממעשר בהמה כל: יון תפוסת הבית ירושת: יען תיי שני נמחק: ס אנשים המצטרפים: כאן קנו מתפוסת הבית: ככן להם בהמות לאשמועינן כגן : מאביהם יסד"א: לדן דלמיפלג בכספים יסד״א: יהן ואמופית בככב מי תי׳ בנכסים נמחי הן המגיע בשעת מיתת אות נ נמחק: **לו**ן הגדיים ובחצי התיישים הלכך כו' קנין גמורה התיישים חלכך כרי קנין גמודה היא: לו) אמרי׳ יש ברירה: לל] הלכך לא ולדות: לע) אמו אלמא זונה ישראלית אתננה אסור ואביי לא פליג עליה בהא יברייתא היא בפ׳ כל האסורין . דף כ״ט ע״ב רבי אומר אין אתנן אסור אלא כל אתנן הבאות לו בעבירה אבל: () מיירי הכא בדהויא ליה: (h) בדתפסי ליה: לכן לוקה כגון בגיורת: לגן כרת יכיון: (דן תיקשי ליה מהך ברייתא דהכא: לפו נמי הוה דלגבי זונה: (גון מזה דהוה כבהמה: (און הן דמשני מאי: (גון תיקשי מתני׳ עליה: מן הכלב

# רבינו גרשום

והי מינייהו מפקת: מא) הא אמר אות ד' נמחק: מנ] כך היתה דעתו כו' הוא יהיה כנגד:

כדאמר לקמן כי משחתם בהם מום בם כל שהמום פוסל בו דבר זרוה פומל רו ומטשר לא פמיל עודה פוסל בו ומעשו לא פסיל ביה מום: בזונה עובדת כוכבים עסקי' דלאו בת עשורי היא: תועבה תועבה מעריות. כתיב הכא כי תועבת ה' אלהיך הוא וכתיב בעריות כי כל אשר יעשה וכוניבבנו יותכי כל אשר זכשה מכל התועבות האלה בהך זונה דלא תפסי בה קידושי דכתיב לא תתחתן בם אתננה אסור: והאי לאו זרעיה הוא. כדגמרינן . ביבמות בנך הבא מישראלית הוא דתפסי בה קידושי: האחין . השותפין. מיירי באחין שחלקו ירושתז: וחזרו יודשון: וווודד ונשונופו שחייבין בקולבון. הואיל וחלקו אם נתנו ביחד שקל צריכין להוסיף קולבון דהיינו פונדיון. שכך מכריעין ב׳ חצאי שקל יותר משקל ואע"ג דחזרו ונשתתפו משקל וחבי ג' וחודי השתופה לא נפטרו מקולבון דכיון דחלקו הוי ליה כשני ממונות ופטור ממעשר בהמה משום דכיון . דחלקו הרי הן כלקוחות ולקוח פטור ממעשר בהמה. ועוד כיון דנשתתפו נפטרו מן (הבכורה) [המעשר] כדאמרי׳ בגמ׳ קנו ם במעשר כבתחלה בחיי אביהן.

בתפוס׳ הבית כלומר שלא חלקו ירושתן ומעצמן השביחו וילדו חייבין במעשר בהמה דנתחייבו הנכסים במעשר בכתחלה בהוי אביתן ואם לאו שחלקו ונשתתפו והדר ילדו פטור חלקו וחזרו ונשתתפו היינו פירוש דרישא: כל פטר רחם כר'. יהיה לך ת"ל יהיה לרבות אותן שקנו מתפוסת הבית שחייבין: פשיטא. דהכי איתה וכל הני יכלינן למידק ממתניתין ומאי קמ"ל ר' ירמיה: סד"א כיון דחלקו בבהמה. דעיקר טורח בבהמה היא דטיפולה מרובה וצריכא לסייע כל אחד לחברו ואינהו לא חשו לכוליה האי ופלגי בהמה ודאי גלו בהומה. זעיקו מדוד בהומה היא דסיפורה מדובה הצליבא טייע כל אחד לחבר האינה לא דושר לכוליה האי דפגד בהמה היא לכל אדעתיהו דלמפלג כספים קיימי ואע"ג דלא חלקו עדיין כספים כמי שחלקו דמי וליחייבו בקולבון קמי"ל דלא. אלא מה שחלקו חלקו ומה שלא חלקו לא חלקו: לא שנו. דכי חלקו בהמה פטורין ממעשר אלא שחלקו גדיים כנגד תיישים החני ודאי לקוחות הן ולא חלוקה גמורה: אבל חלקו. זה רוה בשנה לאו לקוחות הן אלא חלוקה גמורה ואומרין לכל אחד הוברר הדבר שזה הוא חלקו ודאי המגיעו וחייבין במעשר: חלקו תשעה שמנים כנגד עשרה כחושין היינו גמי ענין לקוחות:

יז א מיי׳ פ״ד מהלכות איסורי יו א מייי פייד מהכנות מיסורי מזבח הלכה ח: יח ב מיי פייז מהלכות איסורי ביאה הלכה ו ופייצ הייצ טוש"ע אה"ע סי ו סעיף ח

נו:

וכאידן מ״ד: וכאידן מ״ד: יש ג מיי פ״ו מהלכות בכורות הלכה י ופ״ג מהלכות שקלים הלכה ד ה סמג עשין ריב: ב ד מיי פ״ד מהלכות בכורות ב ד מיי' פ"ד מהלכות בכורות הלכה א טוש"ע י"ד סי' שכ הנכה ה נושיע ייד פי שכ סעיף ב: כא ה מיי שם פיי הלכה י ופ"ג מהלי אקלים הלכה ה: בב ו מיי פ"ג מהלכות אקלים הלכה ד ופ"ו מהלכות בכוות הלכה ה:

בב ז מיני מייו מהלי בכורום הלי

#### תורה אור השלם

 בִּי בְּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִבּּל הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה וְנְבְּרְתוּ הַגְּפְשׁוֹת הָעשׁת מְקֶרב עַמְם: ויקרא יח כט

2. לא תביא אתנו זונה ומחיר 2. לא תְבָּיא אֶתְנוּן זוּנְה וּמְּוֹיִרּ בֶּלֶב בִּית יָי אֱלֹהָיף לְּכָל נֶּדֶר בִּי תוֹעָבת יִי אֱלֹהָיף גָם שְׁנִיתָם: דברים כג יט זברים לא יְתַלָּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיוֹ בִּי

ויקרא כא טו אני יי מקדשו: אָני יוְ מְשָּׁפְּרוּ דְיוּרְהּא כֹּא טוּ אַר יְּבְּ מְּפֶרוּ בְּיִהְם לְּכְּלְ בְּשְׁר אַר יִקְרִיבּנוּ לְיִיְ בְּאָדְם תַּבְּרָה אָת בְּבוֹר דָאָדְם וְאַת תַבְּרָה אַת בְּבוֹר דָאָדְם וְאַת בְבוֹר הַבְּהַמָּה הַשְׁמַאָה תַבְּרָה יח טוּ במדבר יח טוּ תְּפֶּדֶּה: במדבר יח טו 1. וְהַאֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר רֶחָם לַיִיְ וְכָל פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהַמָּה אֲשֶׁר יִהְיָה לְּדְּ הַזְּבָרִים לַיְיִ:

שמות יג יב והבאתם שמה עלתיכם ר. קאַנְבֶּם וּבְּכֵּרת בְּקְרָכֶם וְאָת קרוּמַת יָדְכֶם וּבְּכֵרת בְּקְרָכֶם קרוּמַת יָדְכֶם וּבְּכַרת בְּקְרָכֶם וְאָת מִעְשְׁרָנִם וְאָת מִעְשְׁרָנִם וְאָת וְאָבַחִיכָם וְאָת מִעְשְׁרָנִם וְאָת

#### הגהות הב"ח

(ל) גמ' ומיעשרה ליהי הא קמ"ל:(E) במשנה הלמין השותפיןכל"ל ולות ו' נמחק: (ג) שם ושחייבין נמעשר נהמה: (ד) שם חלקו וחזרו: (ה) גם' גלו אדעתייהו: (1) רש"י ד"ה ותיעשרה איהי וכוי לא מיפסיל משום נתן אתגן דכל כאלו מתגה ויאכל נמומו:

### מוסף רש"י

והאי לאו זרעיה הוא. למ מיקרי זרעי מלא ננס כלאמריע ביכמות כי (תמורה כמי). האחין בימות כי (מחירה כמי). האחין בירועת אניסן וביצה החלין בה). עותייבין בקלבון. כל יעראל בירועת אותיבין בקלבון. כל יעראל החקקו לתת מחלית השקל לקרבטת לצור והטילו חכמים עליהם להוסיף מעה קטנה להיות קלבון לפרוטרוט מפני שהן חלאי שקלים חתיכות דקות ונוחין לחבד שקנים חמיכות דקות ונחתן כחבד ופעמים שתחליפין אחון במנים וופעמים ונוסעון הקלבון בחלוף, ואף כשולנטרפין שנים להח שקל שלם הטילו עליהם שני קלבונים שלא הטילו עליהם שני קלבונים שלא הסבילו עליהם שני הקבו, אכל האל שוקל בשביל שני בינו של את הסובר הול את הסובר הבליצו שני בינו של את הסובר הבליצו שני בינו של את הסובר הבליצו שני בניו שהל שלם ופטור מהלבוו שני נכיז מקל שנט ופטור מקלפון שני (ביצה לפי). פטורין ממעשר בהמה. מעשר בסמס נוסג בכל שנה בולדות הנולדים, ועדר של שתפין פטורים הולדות ממעשר, הלכך שחופים שחק שותפין, הלכך מחום שחק שותפין, בגון שחופותן לחתר חלוקה, כגון שחורו ונשתחפו, חייבין בקלבון כשאר שנים המתחברין לשקל שלם, ובטורים ממעשר בהמה, דשותפין בעלמא נינהו, דבטלה לה תפיסת הצית (ביצה לט: וכעי"ז חולין בה:). הייבין במעשר בהמה. וכשחיינים נמעשר בהמה, כגון שנשחתפו תשופלה להם הירושה, המתוכת ומשפטה לאט היו מוץ דקיימת פיסת הבית, פטררין מוץ הקלבון. כלולו היה אביהן קיים שממוטן אחד ופוטרן יחד (ביצה שם ובעי"ז חולין שם) ופטורין מן הובעי"ז חולין שם, ופטורין מן הובעי"ז הולין, שמוף ופטורין מן הול ביצה לובר ליים ביצה המתוכה במתוכה במתוכ שקל שלם, שממון אביהם בחוקתו עומד, ואביהם השוחל על בניו או על אחד מבני עירו ופוטרו בשלו